

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3413/2025
26.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ирена Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Академије струковних студија "Јужна Србија" из Лесковца, чији је пуномоћник Александар Павловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 558/2025 од 09.04.2025. године, у седници одржаној 26.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 558/2025 од 09.04.2025. године и предмет **ВРАЋА** том суду на поновно одлучивање о жалби тужиоца.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 232/24 од 26.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражено да суд туженог обавезе да му на име неисплаћених накнада за одржану наставу, вежбе, предиспитне обавезе, консултације и одржавање испита у периоду од 01.04.2018. године до 01.10.2018. године исплати износе, са законском затезном каматом, наведене у том ставу изреке, као неоснован. Ставом другим изреке, одлучено је да се трошкови поступка не досуђују.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 558/2025 од 09.04.2025. године, преиначио пресуду Основног суда у Лесковцу П1 232/24 од 26.09.2024. године, у ставу првом изреке, тако што је обавезао тужену да тужиоцу на име неисплаћених накнада за одржану наставу, вежбе, предиспитне обавезе, консултације и одржавање испита у периоду од 01.04.2018. године до 01.10.2018. године исплати износе, са законском затезном каматом, наведене у том ставу изреке. Ставом другим изреке, преиначена је иста пресуда у ставу другом изреке, тако што је тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове првостепеног и другостепеног парничног поступка у износу од 193.370,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408., у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), па је утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у периоду за који тражи предметну накнаду штете, био запослен на неодређено време код Високе пословне школе струковних студија Блаце, на радном месту ... на основу Одлуке о избору наставника ... бр. .../... од 29.11.2016. године. Наведена школа била је у саставу Академије пословних струкова студија Београд, а састојала се од три високошколске јединице које су се налазиле у Блацу, Димитровграду и Јагодина. Одлуком председника Савета високе пословне школе струковних студија Блаце од 25.02.2016. године, у одредби члана 1. став 1., предвиђено је да се наставницима који држе наставу у центрима по једном предмету исплаћују следећи износи: професорима струковних студија минимум 6.000,00 динара; предавачима – минимум 5.000,00 динара; ... – минимум 4.000,00 динара. Минимум од 50% наведеног износа биће исплаћен за први испитни рок (јануарски и јунски испитни рок). На основу Одлуке Владе Републике Србије 05 бр. 022-11609/2019 од 21.11.2019. године, извршена је статусна промена издвајање високошколских јединица Блаце, Димитровград и Јагодина из састава Академије пословних струковних студија Београд и њихово припајање Академији струковних студија Јужна Србија. Након припајања, тужилац је са туженим закључио Уговор о раду, а између Високе пословне школе струковних студија у Блацу и Академије пословних струковних студија Београд, сачињен је записник о затеченом стању на дан 10.12.2019. године, о преузимању Високе пословне школе струковних студија Блаце, Димитровград и Јагодина, које, поред осталог, садржи и део који се односи на новчане обавезе Високе пословне школе струковних студија из Блаца према запосленима. Влада Републике Србије је 11.05.2022. године донела Одлуку о оснивачу Топличке академије струковних студија која је основана издвајањем из састава Академије струковних студија Јужна Србија, Одсека Високе пословне школе струковних студија Блаце, са седиштем у Блацу и Одсека за пољопривредно-прехранбене студије са седиштем у Прокупљу. На основу члана 11. те Одлуке утврђено је да је даном уписа у Судски регистар новооснована Академија преузима запослене, имовину, права и обавезе, матичне књиге студената и све друге евиденције Одсека Високе пословне школе Блаце у Блацу, и Одсека за пољопривредно-прехранбене студије са седиштем у Прокупљу. Поводом оснивања Топличке академије струковних студија сачињен је записник између Академије струковних студија Јужна Србија и новоосноване Топличке академије струковних студија из Прокупља, 24.06.2022. године. У тачки 5. записника, новооснована Академија је преузела, између осталог, и судске спорове који су се водили против Академије струковних студија Јужне Србије, па тако и овај предмет тужиоца.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је тужбени захтев тужиоца одбио, налазећи да тужена није пасивно легитимисана имајући у виду да је новооснована Топличка академија преузела сва права и обавезе за Одсек високе

пословне школе Блаце и Одсек за пољопривредно-прехранбене студије Прокупље по Одлуци Владе Републике Србије 05 бр. 02-3689/22 од 11.05.2022. године, па тако, између осталог, и списе судских предмета међу којима је и тужиочев предмет. Новчана потраживања које тужилац потражује у тужбеном захтеву су настала у периоду када је он био радник Високе пословне школе са седиштем у Блацу (2018. године), што даље значи, по мишљењу првостепеног суда, да су та потраживања подобна да пређу на новонасталу Топличку академију струковних студија иако тужилац, у време оснивања Топличке академије струковних студија, није био радник те Академије.

Другостепени суд је, побијаном пресудом, преиначио првостепену пресуду тако што је обавезао тужену да тужиоцу исплати предметну накнаду, јер обавеза исплате зараде и свих њених увећања и накнада постоји искључиво на страни послодавца, што је тужена, као претходник послодавца тужиоца и правних следбеника угашене Високе пословне школе струковних студија Блаце. При том, другостепени суд налази да одредба тачке 5. Записника о издвајању Одсека Високе пословне школе струковних студија Блаце и Одсека за пољопривредно-прехранбене студије Прокупље из састава Академије струковних студија Јужна Србија бр. 52 од 24.02.2022. године, није у сагласности са Одлуком Владе Републике Србије о5 бр. 02-3689/2022 од 11.05.2022. године.

По оцени Врховног суда, тужена основано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права због које чињенично стање у погледу пасивне легитимације није правилно утврђено.

Одредбом члана 104. став 1. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/2005 ... 95/2018), прописано је да запослени има право на одговарајућу зараду која се утврђује у складу са законом, општим актом и уговором о раду. На основу одредбе члана 105. став 1. истог Закона, зарада из члана 104. став 1. тог Закона састоји се од зараде за обављени рад и време проведено на раду, зараде по основу доприноса запосленог, пословном успеху послодавца (награде, бонуси и сл.) и других примања по основу радног односа у складу са општим актом и уговором о раду.

Дакле, зараду као и сва остала примања из радног односа, запосленом исплаћује послодавац.

У конкретном случају, тужилац тражи исплату износа који су утврђени Одлуком Високе пословне школе струковних студија у Блаце од 25.06.2016. године, када је он био запослен у тој школи и ангажован на извођењу консултативне наставе у периоду од 01.04.2018. године до 01.10.2018. године. Висока пословна школа струковних студија Блаце је Одлуком Владе Републике Србије о оснивању Академије пословних струковних студија Београд ("Службени гласник РС", бр. 60 од 03.08.2018. године и бр. 74 од 05.10.2018. године), ушла у састав Академије струковних студија Београд. Са новооснованом Академијом пословних струковних студија Београд тужилац је закључио Анекс уговора о раду бр. 01-10/242 од 11.03.2019. године. Одлуком Владе Републике Србије 05 бр. 022-11609/2019 од 21.11.2019. године, о издвајању из састава Академије пословних струковних студија Београд, издвојене су високошколске јединице Блаце, Димитровград и Јагодина и исте припојене Академији струковних студија "Јужна Србија". Обавезе Одсека за пословне студије Блаце пренете су издвајањем поменутог Одсека из Академије пословних струковних студија Београд,

на Академију "Јужна Србија", на основу Одлуке Владе Републике Србије 05 бр. 022-11609/2019 од 21.11.2019. године, и Записника о затеченом стању на дан 10.12.2019. године о преузимању Одсека ВШЈ Блаце, Димитровград и Јагодина бр. 01-1463 од 10.12.2019. године, за обавезе према београдској пословној школи у износу од 12.000,00 динара, што не обухвата и обавезе према запосленима. Након тога је Одлуком Владе Републике Србије 05 бр. 02-3689/2022 од 11.05.2022. године основана Топличка академија струковних студија, издвајањем из састава Академије струковних студија "Јужна Србија" Одсека Високе пословне школе струковних студија Блаце и Одсека за пољопривредно-прехранбене студије са седиштем у Прокупљу, тако што је новооснована Академија преузела запослене, имовину, права и обавезе, матичне књиге студената и све друге евиденције Одсека ВШЈ Блаце и Одсека за ППС са седиштем у Прокупљу, па је с тим у вези, у записнику о преузимању наведена имовина, односно новчана средства која се преузимају, као и обавезе по основу судских спорова, међу којима је и предметни спор, јер је он у то време, био у току (на основу тужбе коју је тужилац поднео 19.05.2021. године).

Код оваквог следа догађаја, закључак другостепеног суда о постојању обавезе туженог да тужиоцу исплати предметно потраживање не следи из редоследа статусних промена правног лица код ког је тужилац био запослен у периоду из ког датира предметно потраживање, а међусобна сагласност одлука које су, с тим у вези, донете није предмет овог спора нити је та оцена у надлежности суда. Ради правилне оцене пасивне легитимације нужно је разјашњење чињенице које правно лице је било послодавац тужиоца у периоду за који он тражи предметну накнаду и ко је сада правни следбеник тужиоцевог послодавца из тог периода, односно ко је преузео обавезу да исплати потраживања тужиоцевог послодавца из предметног периода, јер је то правно лице пасивно легитимисано у овој парници.

Укинута је и одлука о трошковима парничног поступка јер зависи од његовог исхода у смислу одредбе члана 163. став 4. Закона о парничном поступку.

У поновном поступку, потребно је да првостепени суд, чињенично стање у погледу пасивне легитимације у потпуности и правилно утврди, како би имао могућност да о жалби тужиоца донесе правилну одлуку.

На основу одредбе члана 416. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**